THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
$1.00 a Year

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 35, No. 10
JUNE, 1952

Who Killed the Prophets? Who Stoned God's Missionaries?

OPPOSITION to God's truth, and to God's messengers (missionaries) is the sad history of our people; they have always followed stubbornly their blind leaders, and have persecuted the messengers of God. It was this perverseness that wrung from the heart of the Lord Jesus Christ the agonized cry, "O Jerusalem, Jerusalem, thou that killest the prophets, and stonest them that are sent unto thee!" False prophets our fathers accepted. God's true prophets they rejected.

JEREMIAH WAS A MISSIONARY

Let us take as example Jeremiah of our prophets. Jeremiah was a missionary. A missionary is one who is sent of God with a message to the people. This was the task of Jeremiah. And this also is our task. Jeremiah was a missionary: we are missionaries!

Jeremiah prophesied during the last dismal days of the kingdom of Judah. The nation had degraded itself beyond belief. The vilest forms of idolatry were practiced. In the Valley of Hinnom descendants of Abraham, Isaac and Jacob actually burned their children alive as offerings to Moloch! Despite these hideous orgies, the priests and false prophets told the people that while the Temple stood in Jerusalem the city would never fall!

"SAY NOT, I AM A CHILD!"

In the midst of this depraved condition the word of the Lord came to a mild, timid, sensitive youth. Jeremiah did not want to become a prophet, he protested. Like Moses of old he couldn't speak fluently; and besides he was a mere child:

> But the Lord said unto him, Say not, I am a child: for thou shalt go to all that I shall send thee, and whatsoever I command thee thou shalt speak. Be not afraid of their faces: for I am with thee to deliver thee, saith the Lord. Jeremiah 1:7,8.

These words put iron into the spine of the timid lad. In the strength of the Lord, Jeremiah denounced Israel's sins. He faced the priests and false prophets. He withstood the fury of kings. Jeremiah did not pour perfume on the cancer! That is what the modern rabbis do; to them sin is only an error. It can be conveniently forgotten on the couch of the psychiatrist. To Jeremiah sin was rebellion against the Holy One of Israel. It was bringing God's judgment! Jeremiah told them the truth fearlessly. They hated him.

We missionaries are modern Jeremiahs. We fearlessly proclaim the revealed Will of God to our people. Our message is not popular, but it is true. Jeremiah was hated. So are we.

Permeating Jeremiah's message was a new and radical theme. Reformation was needed, but it was not enough. Just as the Ethiopian could not change his skin or the leopard his spots, neither could an outward reformation bring any permanent change. A circumcised heart was needed!

Jeremiah's message electrified the people. But the priests, and false prophets, were eager to do away with this gadfly. They sought his death.

WHEN THE PROPHET TELLS THE TRUTH — KILL HIM!

The 26th chapter of Jeremiah tells the bitterness of the priests against the prophet. We find there that Jeremiah had delivered a message concerning the destruction of Jerusalem that was strikingly similar to a later prediction by the Lord Jesus Christ:

> Then will I make....this city a curse to all the nations of the earth. Jeremiah 26:6.

We find further that just as centuries later their successors condemned Jesus of Nazareth, so the priests condemned Jeremiah to death:

> Now it came to pass, when Jeremiah had made an end of speaking all that the Lord had commanded him to speak unto all the people, that the priests and the prophets and all the people took him saying, **Thou shalt surely die!** Jeremiah 26:8.

This judgment was no rash act made on the spur of the moment. It was the considered deliberation of the priests. And when the princes came to consider the matter, here is what the priests repeated to them:

> Then spake the priests and the prophets unto the princes and to all the people, saying, This man is worthy to die; for he hath prophesied against this city, as ye have heard with your ears. Jeremiah 26:11.

For once in the history of Judah, the princes rejected the unjust judgment of the priests, and Jeremiah narrowly escaped death:

> Then said the princes and all the people unto the priests and to the prophets: This man is not worthy to die: for he hath spoken to us in the name of the Lord our God. Jeremiah 26:16.

Jeremiah had escaped death; but a fellow prophet, another faithful servant of God, was slain to appease the vindictive priests! Urijah was murdered for preaching the Word of God!

> And they fetched forth Urijah out of Egypt, and brought him unto Jehoiakim the King: who slew him with the sword, and cast his dead body into the graves of the common people. Jeremiah 26:23.

What Is a Christian?

Ask the average Jew, 'What is a Christian?" and his answer may surprise you. He thinks that everyone who is not born a Jew is a Christian! What inexcusable ignorance! Would you care to know the real facts? Ask for our special folder, "What Is a Christian?" Send us 5¢ to cover postage and printing.

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y. Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Still the priests were not satisfied, they persisted in their hatred towards Jeremiah. He was denounced as a charlatan. He was imprisoned and put in stocks and in a dungeon. Later he escaped and did not return to Jerusalem until the king was defeated by Nebuchadnezzar.

REVENGE AT LAST — MURDER

Again Jeremiah was arrested for his fearless proclamation of the truth, this time by Zedekiah, the last king of Judah. Jeremiah was imprisoned in a vermin-infested cistern and was not released until the very event that he had foretold took place. On the ninth of Ab, 588, B.C., Nebuchadnezzar razed the city of Jerusalem; and the bitter Babylonian Captivity began. Jeremiah was released and went to Egypt with some of his brethren. Even there he preached against their continued idolatry. A well-authenticated legend says that he was stoned to death by his own people.

The truth of a message is never hindered by murdering the messenger. Jeremiah was a true missionary. He did not preach his own ideas, he proclaimed the Word of God. Jeremiah was murdered. But the Word of God still lives! If our forefathers of Jeremiah's day had only listened to his message, the bitter experience of the Captivity in Babylon would never have come to us!

There have always been haters of the truth, and haters of the missionaries who gave out God's truth. But they brought only misery for our beloved people. Reject such false leaders! Accept Him of whom Jeremiah and our other prophets wrote, the Lord Jesus Christ. In Him is life eternal!

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET
NEW YORK 23, N. Y.

COME TO OUR MEETINGS

AT 27 THROOP AVENUE, BROOKLYN
Friday, 7:45 P.M.—Gospel Meeting

236 WEST 72nd ST., NEW YORK
Sunday, 4:00 P.M.—Gospel Meeting

AT 3116 NEPTUNE AVE., CONEY ISLAND
Thursday, 7:30 P.M.—Gospel Meeting

VISIT OUR OTHER MISSIONS

Coney Island, N. Y.: 3116 Neptune Avenue. **Pittsburgh, Pa.:** 5808 Beacon Street. **Philadelphia, Pa.:** 717 Walnut Street. **Los Angeles, Calif.:** 2nd and St. Louis Aves. **Des Moines, Iowa:** 501 College Avenue. **Denver, Col.:** 3130 Milwaukee Street. **Columbus, Ohio:** 187 Glencoe Road. **Austin, Texas:** 306 E. 14th Street. **Montreal, Quebec, Canada:** 357 Laurier Avenue West. **Hamilton, Ontario, Canada:** 39 King William Street.

A Drink From The Fountain

One day before He was crucified, this is what the Lord Jesus Christ told His disciples. What would you say and do if you knew that tomorrow would be your last day on Earth?

LET not your heart be troubled: ye believe in God, believe also in me. In my Father's house are many mansions: if it were not so, I would have told you. I go to prepare a place for you. And if I go and prepare a place for you, I will come again, and receive you unto myself; that where I am, there ye may be also. And whither I go ye know, and the way ye know.

Thomas saith unto him, Lord, we know not whither thou goest; and how can we know the way?

Jesus saith unto him,

I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me. If ye had known me, ye should have known my Father also: and from henceforth ye know him, and have seen him.

Philip saith unto him, Lord, show us the Father, and it sufficeth us.

Jesus saith unto him,

Have I been so long time with you, and yet hast thou not known me, Philip? he that hath seen me hath seen the Father; and how sayest thou then, Show us the Father? Believest thou not that I am in the Father, and the Father in me? the words that I speak unto you I speak not of myself: but the Father that dwelleth in me, he doeth the works. Believe me that I am in the Father, and the Father in me: or else believe me for the very work's sake.

Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me, the works that I do shall he do also; and greater works than these shall he do; because I go unto my Father. And whatsoever ye shall ask in my name, that will I do, that the Father may be glorified in the Son. If ye shall ask any thing in my name, I will do it.

If ye love me, keep my commandments. And I will pray the Father, and he shall give you another Comforter, that he may abide with you for ever; even the Spirit of truth; whom the world cannot receive, because it seeth him not, neither knoweth him: but ye know him; for he dwelleth with you, and shall be in you. I will not leave you comfortless: I will come to you.

Yet a little while, and the world seeth me no more; but ye see me: because I live, ye shall live also. At that day ye shall know that I am in my Father, and ye in me, and I in you. He that hath my commandments, and keepeth them, he it is that loveth me: and he that loveth me shall be loved of my Father, and I will love him, and will manifest myself to him.

Judas saith unto him, not Iscariot, Lord, how is it that thou wilt manifest thyself unto us, and not unto the world?

Jesus answered and said unto him,

If a man love me, he will keep my words: and my Father will love him, and we will come unto him, and make our abode with him. He that loveth me not keepeth not my sayings: and the word which ye hear is not mine, but the Father's which sent me.

These things have I spoken unto you, being yet present with you. But the Comforter, which is the Holy Ghost, whom the Father will send in my name, he shall teach you all things, and bring all things to your remembrance, whatsoever I have said unto you.

Peace I leave with you, my peace I give unto you: not as the world giveth, give I unto you. Let not your heart be troubled, neither let it be afraid. Ye have heard how I said unto you, I go away, and come again unto you. If ye loved me, ye would rejoice, because I said, I go unto the Father: for my Father is greater than I. And now I have told you before it come to pass, that, when it is come to pass, ye might believe.

Hereafter I will not talk much with you: for the prince of this world cometh, and hath nothing in me. But that the world may know that I love the Father; and as the Father gave me commandment, even so I do.

Arise, let us go hence. (John 14:1-31.)

Tolerance is a two-way street. Don't demand tolerance from the Christian until you give tolerance to your own fellow Jews who have accepted our Jewish Messiah, the Lord Jesus Christ! Don't call them "Mesumedim"! It might well be that you are the real meshumed!

האָט מען דערשלאָגן אום צו בעפרידיגן די ראַכזיכטיגע כהנים. אוריה האָט דערדאָזיגער נביא געהייסן. דעם טויט האָט ער געליטן פאַר פרעדיגן דאָס וואָרט פון גאָט. ירמיה כו:26.

נאָך אימער זיינען די כהנים נישט צופרידן געווען. ווייטער האָבן זיי געפּלאַנעוועט געגן דעם נביא, און האָבן איהם גע׳מסר׳ט און פאַרדאַמט אַלץ אַ פאַררעטער. מען האָט איהם איינגעשפּאַרט אין דער טורמע, געבונדן און אַריינגעוואָרפן אין דער תפיסה. שפּעטער איז ער ענטלאָפן און האָט זיך נישט געוויזן אין ירושלים ביז מלך יהויקים איז געשלאָגן געוואָרן פון נבוכדנצר מלך בבל.

ראַכע און מאָרד

אָבער דאַן איז ירמיה נאָכאַמאָל אַרעסטירט געוואָרן פאַר זיינעם מוטיגן פאַרקינדיגונג פון אמת. צדקיה איז עס געווען, דער לעצטער מלך פון יהודה, וואָס האָט איהם אַריינגעוואָרפן אין אַ גרוב פול מיט שמוץ און אונגעציפער. פון דאָרט איז ער נישט אַרויסגעקומען ביז דאָס וואָס דער נביא האָט פאָראויסגעזאָגט איז דערפילט געוואָרן. אין ניינטן טאָג פון חודש אָב, איז נבוכדנצר געקומען, עראָבערט ירושלים און די אידן פאַרטריבן אין ביטערן גלות פון בבל.

צולעצט הערן מיר אַז ירמיה איז געגאַנגען קיין מצרים מיט אַ גרופּע פון זיינע ברידער. אָבער אויך דאָרט האָבן זיי נישט געקאָנט פאַרטראָגן זיין בעשטענדיגע פּרעדיגן געגן עבודה זרה, האָבן זיי איהם, לויט אַ רעפּאָרט, געשטייניגט.

דעם אמת קאָן מען נישט הרגענען. ירמיה איז געווען אַן אמת׳דיגער מיסיאָנער. נישט זיינע אייגענע אידייען האָט ער פאַרקינדיגט זאָנדערן נאָר וואָס גאָט האָט איהם געהייסן ריידן. דעם נביא האָט מען טאַקע געקאָנט דערמאָרדעווען, אָבער גאָט׳ס וואָרט לעבט אייביג.

וואָלטן אונזערע לעטערן, אין ירמיה׳ס צייט, זיך נאָר צוגעהערט צו איהם, וואָלטן זיי נישט געפאַלן אין די ביטערע לאַגע פון גלות בבל!

תמיד עקזיסטירן מענטשן וואָס האַסן דעם אמת, און וואָס האַסן די מיסיאָנערן וואָס פאַרקינדיגן דעם אמת. אָבער נאָר אומגליק האָבן זיי נאָר געבראַכט איבער זייער פאָלק. וואַרפט אַוועק אַזעלכע פאַלשע פיהרערס, נעהמט איהם אָן פון וועמען ירמיה און די אַנדערע נביאים האָבן געשריבן, נעהמליך, דעם האַרן ישוע המשיח; אין איהם איז דאָ אייביג לעבן.

עס שטעהט געשריבן

אַ טאָג איידער ער איז געקרייציגט געוואָרן האַט דער האַר ישוע המשיח דידאָזיגע רייד געזאָגט, צו זיינע תלמידים: „וואָס וואָלט איהר געזאָגט ווען איהר וואָלט געוואוסט אַז מאָרגן איז אייער לעצטער טאָג אויף דער וועלט?״

״זאָל זיך אייער האַרץ נישט שרעקן. גלויבט אין גאָט, און גלויבט אויך אין מיר. אין מיין פאָטערס הויז זענען פאַראַן אַ סך וואוינונגען; אויב עס וואָלט אַזוי נישט זיין, וואָלט איך עס אייך געווען געזאָגט; וואָרום איך געה אָנברייטן פאַר אייך אַן אָרט. און נאָכדעם ווי איך וועל האָבן געגאַנגן און אָנגעברייט פאַר אייך אַן אָרט וועל איך ווידער קומען און אייך נעהמען צו מיר כדי וואו איך בין, דאָרט זאָלט איהר אויך זיין. און וואוהין איך געה ווייסט איהר, און דעם וועג ווייסט איהר.״

זאָגט צו איהם תומא:

״האַר מיר ווייסן נישט וואוהין דו געהסט; וויאַזוי זאָלן מיר ווייסן דעם וועג?״

זאָגט צו איהם ישוע:

״איך בין דער וועג, און דער אמת, און דאָס לעבן; קיינער קומט נישט צום פאָטער, סיידען דורך מיר. אויב איהר וואָלט מיך דערקענט, וואָלט איהר אויך געקענט מיין פאָטער. פון איצט־אָן קענט איהר איהם און האָט איהם געזעהן.״

זאָגט צו איהם פיליפּוס:

״האַר וויין אונז דעם פאָטער, און עס וועט זיין פאַר אונז גענוג.״

זאָגט צו איהם ישוע:

״אַזאַ לאַנגע צייט בין איך מיט אייך, און דו, פיליפּוס, טהוסט מיך נישט קענען? דער וואָס האָט מיך געזעהן, האָט געזעהן דעם פאָטער. וויאַזוי קענסטו זאָגן: וויין אונז דעם פאָטער? צי גלויבסטו נישט, אַז איך בין אין דעם פאָטער, און דער פאָטער אין מיר? די רייד וואָס איך זאָג אייך רעד איך נישט פון מיר אַליין; נייערט דער פאָטער, וואָס וואוינט אין מיר, טהוט די מעשים זיינע. גלויבט מיר, אַז איך בין אין דעם פאָטער, און דער פאָטער אין מיר; אויב נישט, טאָ גלויבט מיר צוליב די מעשים גופא. פאַרוואָר פאַרוואָר איך זאָג אייך, דער וואָס גלויבט אין מיר, וועט אויך טהון די מעשים וואָס איך טהו. און נאָך גרעסערע פאַר זיי וועט ער טהון, מחמת איך געה צו מיין פאָטער, און וואָס איהר וועט בעטן אין מיין נאָמען, דאָס וועל איך טהון כדי דער פאָטער זאָל געאַכפּערט ווערן אין דעם זוהן. אויב איהר וועט מיך עפּעס בעטן אין מיין נאָמען וועל איך עס טהון.

אויב איהר האָט מיך ליב וועט איהר אָפּהיטן מיינע מצוות. און איך וועל בעטן דעם פאָטער און ער וועט אייך געבן אַן אַנדערן טרייסטער, כדי ער זאָל תמיד מיט אייך זיין, דעם גייסט פון אמת, וועמען די וועלט קען נישט משיג זיין; וואָרום זי טהוט איהם נישט זעהן, און קען איהם נישט. איהר קענט איהם, וואָרום ער וואוינט ביי אייך, און וועט זיין אין אייך. איך וועל אייך נישט לאָזן יתומים; איך וועל צו אייך קומען.

נאָך אַ קליינע ווייַלע, און די וועלט זעהט מיך נישט מעהר; איהר אָבער זעהט מיך; מחמת איך לעב, וועט איהר אויך לעבן. אין יענעם טאָג וועט איהר ווייסן, אַז איך בין מיין פאָטער, און איהר אין מיר, און איך אין אייך.

דער וואָס האָט מיינע מצוות און טהוט זיי אָפּהיטן, דער איז עס, וואָס האָט מיך ליב; און דער וואָס האָט מיך ליב, וועט זיין געליבט פון מיין פאָטער, און איך וועל איהם ליב האָבן, און וועל מיך צו איהם אַנטפּלעקן.״

זאָגט צו איהם יהודה, נישט איש־קריות:

״וואָס איז געשעהן, וואָס דו וועסט דיך אַנטפּלעקן צו אונז, און נישט צו דער וועלט?״

האָט ישוע געענטפערט און צו איהם געזאָגט:

״אויב איינער האָט מיך ליב, וועט ער האַלטן מיין וואָרט, און מיין פאָטער וועט איהם ליב האָבן, און מיר וועלן צו איהם קומען, און מאַכן ביי איהם אונזער וואוינונג. דער וואָס האָט מיך נישט ליב, טהוט נישט האַלטן מיינע רייד; און דאָס וואָרט, וואָס איהר הערט, איז נישט מיינס, נייערט דעם פאָטערס, וואָס האָט מיך געשיקט.

דאָס האָב איך גערעדט צו אייך, כל־זמן איך בין נאָך מיט אייך, אָבער דער טרייסטער, דער רוח־הקודש, וועמען דער פאָטער וועט שיקן אין מיין נאָמען, ער וועט אייך לערנען אַלצדינג, און אייך דערמאָנען אָן אַלץ וואָס איך האָב אייך געזאָגט.

שלום לאָז איך אייך איבער, מיין שלום גיב איך אייך; נישט ווי עס גיט די וועלט, גיב איך אייך. זאָל אייער האַרץ זיך נישט שרעקן און נישט ציטערן. איהר האָט געהערט ווי אַזוי איך האָב צו אייך געזאָגט: איך געה אַוועק, און איך קום ווידער צו אייך. אויב איהר וואָלט מיך ליב געהאַט, וואָלט איהר אייך געפרייט, מחמת איך געה צו מיין פאָטער, וואָרום דער פאָטער איז גרעסער פון מיר. און איצט האָב איך אייך געזאָגט, איידער עס טהוט געשעהן, כדי, ווען דאָס וועט געשעהן, זאָלט איהר גלויבן. איך וועל מיט אייך מעהר נישט פיל רעדן, וואָרום דער שר פון דער וועלט קומט אָן, און ער האָט גאָרניט אין מיר. כדי אָבער די וועלט זאָל ווייסן, אַז איך האָב ליב דעם פאָטער, און ווי דער פאָטער האָט מיר געבאָטן, אַזוי טהו איך. שטייט אויף, און לאָמיר געהן פון דאַנען. (יוחני י״ד 31-1).

ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים **חפצתי לקבץ את־בניך כתרנגלת המקבצת את־אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם: הנה ביתכם יעזב לכם שמם: כי אני אמר לכם מעתה לא תראוני עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה: ד.ה. ירושלים,** ירושלים, וואָס הרג׳עסט די נביאים און שטייניגסט די, וואָס זיינען געשיקט צו דיר! וויפיל מאָל האָב איך געוואָלט צונויפזאַמלען דיינע קינדער ווי אַ הון זאַמעלט איין איהרע הינדלעך אונטער איהרע פליגעל, און איהר האָט נישט געוואָלט. זעהט, אייער הויז וועט אייך בלייבן חרוב. וואָרים איך זאָג אייך, פון איצט אָן וועט איהר מיך נישט זעהן, ביז איהר וועט זאָגען: געבענשט איז דער, וואָס קומט אין גאָט׳ס נאָמען״.

— מתתיהו כ״ג: 39-37.

ווער האָט געהרגעט די נביאים?

וחקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל ל״ד, כג

רעה ישראל

א מאָנאַטליך בלאַט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דינגען משיח

The Shepherd of Israel

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אנכי הוא הרעה הטוב [illegible]

Subscription Price
$1.00 a Year

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. 35, No. 10
JUNE, 1952

ווער האָט געהרגעט די נביאים?

ווער האָט געשטייניגט גאָט׳ס מיסיאָנערן?

זיך שטעלן קעגן גאָט׳ס אמת און קעגן גאָט׳ס שליחים איז תמיד געווען די טרויעריגע געשיכטע פון אונזער פאָלק. תמיד האָבן זיי זיך איינגעעקשנט נאָכצולויפן זייערע בלינדע פיהרערס; די שליחים פון גאָט אָבער האָבן זיי פאַרפאָלגט. דאָס איז געווען די טראַגעדיע וואָס האָט אַרויסגערופן דעם שמערצפולן געשריי פון האַרצן פון משיח:

> ירושלים, ירושלים, וואָס הרגעסט די נביאים, און שטייניגסט די וואָס זיינען געשיקט צו דיר!

פאַלשע נביאים האָבן אונזערע פאָטערס אָנגענומען, אָבער גאָט׳ס אמת׳דיגע נביאים האָבן זיי פאַרוואָרפן.

ירמיה הנביא איז געווען אַ מיסיאָנער

אַ מיסיאָנער איז געווען ירמיה, איינער פון די גרעסטע נביאים פון גאָט. אַ מיסיאָנער איז איינער, וואָס איז געשיקט פון גאָט מיט אַ באָטשאַפט צום פאָלק. דאָס איז געווען די אויפגאַבּ פון ירמיה, און דאָס איז אויך אונזערע אויפגאַב.

נביאות האָט ער געזאָגט אין די לעצטע און טרויעריגע טעג פון מלכות יהודה. אין יענער צייט איז דאָס אידישע פאָלק געזונקען אויף אַ זעהר נידריגע רעליגיעזע און מאָראַלישע מדרגה. פאַרברענט האָבן זיי אפילו זייערע אייגענע קינדער אין דעם טהאָל פון הנום אַלץ קרבנות צום גאָט מלוך. און טראָץ דערדאָזיגער אומפאַרשעמטער אויסגעלאַסענהייט האָבן די פאַלשע כהנים געקאָנט איינרעדן דעם פאָלק, אַז די שטאָט ירושלים וועט קיינמאָל נישט צושטערט ווערן זאָלאַנג גאָט׳ס טעמפּל וועט שטעהן אויף זיין אָרט אויפ׳ן באַרג ציון.

זאָג נישט איך בין אַ קינד

אין מיטן פון דערדאָזיגער פאַרדאָבענקייט איז דאָס וואָרט פון גאָט געקומען צו אַ שטילן, צוריקגעצויגענעם יונגען מאַן, וואָס האָט געהייסן ירמיה. נישט פאַרלאַנגט האָט ער צו ווערן אַ נביא. און ווי משה רבנו האָט ער אויך געשטאַמערט און נישט געקאָנט פליסיג ריידן. און צו דעם אַלעם איז ער נאָך געווען זעהר יונג.

> אָבער דער האַר האָט צו איהם געזאָגט, זאָג נישט, איך בין אַ קינד, נייערט אומעטום וואו איך וועל דיך שיקן זאָלסטו געהן; און אַלץ וואָס איך וועל דיר באַפעהלן זאָלסטו רעדן. זאָלסט נישט מורא האָבן פאַר זיי, וואָרום איך בין מיט דיר, דיך מציל צו זיין, זאָגט גאָט. (ירמיה א:8,7).

נייע קראַפט האָבן דידאָזיגע ווערטער איינגעגעבן אין זיין מוראדיג האַרץ, און פון דעם מאָמענט אָן האָט ירמיה אָנגעהויבן צו רעדן שטראָף קעגן ישראל׳ס זינד. ער האָט זיך געשטעלט קעגן די פאַלשע כהנים און נביאים, ער האָט זיך געשטעלט קעגן דעם צאָרן פון מלך, און קעגן די גאַנצע פיהרערשאַפט פון ישראל. גאָט׳ס נביא האָט נישט געגאָסן פאַרפום אויף דעם קאַנצער פון אידישע זינד. דאָס איז וואָס די פאַלשע נביאים און רבנים האָבן געטהון. זייער פסק איז געווען, אַז זינד איז נאָר אַן אירטום, וואָס מען זאָל נאָר זוכן צו פאַרגעסן.

פאַר ירמיה הנביא אָבער איז זינד נישט געווען אַ קלייניקייט, זאָנדערן אַ פאַרברעכן קעגן גאָט, אַן אויפשטאַנד קעגן דעם הייליגן פון ישראל, וואָס האָט אַרונטערגעבראַכט גאָט׳ס אורטייל און שטראָף אויפ׳ן פאָלק. אָהן מורא האָט דער נביא דאָס פאַרקינדיגט. דאָס פאָלק אָבער האָט איהם דערפאַר געהאַסט.

די מיסיאָנערן זיינען די מאָדערנע ירמיה׳ס. אָהן מורא פאַרקינדינן זיי אויך דעם ווילן פון גאָט צו אונזער פאָלק. נישט פאָפּולער איז אונזערע באָטשאַפט, אָבער זי איז אמת. געהאַסט האָט מען ירמיה הנביא; אַזוי האַסט מען אויך אונז.

דורכדרונגן איז ירמיה׳ס באָטשאַפט געווען מיט אַ נייען ראַדיקאַלען געדאַנק: רעפאָרמאַציע איז נישט געווען גענוג: גראַד אַזוי ווי דער עטיאָפּיער האָט נישט געקאָנט ענדערן זיינע הויט, און דער לעמפּערט זיין פעל, אַזוי האָט נישט געקאָנט אויסערליכע רעפאָרמאַציע פעראורזאַכן אַ בעשטענדיגע ענדערונג אין אַ מענטשען׳ס לעבן. אַ מלת לב — אַ בעשניטן האַרץ, איז נויטווענדיג געווען, נישט די אויסערליכע בעשניידונג!

עלעקטריפיצירט האָט ירמיה הנביא זיין פאָלק מיט זיינער אויסערגעוועהנליכן פּרעדיגס. אָבער די כהנים און די פאַלשע נביאים האָבן אייפריג געאַרבייט איהם צו באַזייטיגן. ער האָט זיי שרעקליך געשטערט אין זייער זעלבסטזיכטיגן און וועלטליכן לעבן און האַנדלען.

זאָגט אַ נביא דעם אמת, הרג׳ט מען איהם.

דאָס 26טע קאַפּיטל פון ירמיה׳ס נבואות באַשרייבט די ביטערקייט פון די כהנים קעגן דעם נביא. דאָרט לייענען מיר ווי ירמיה האָט גערעדט וועגן דער צערשטערונג פון ירושלים, ווערטער עהנליך צו די, וואָס דער משיח האָט יאָהרהונדערטע שפּעטער אויסגערעדט:

> איך וועל מאַכן . . . דידאָזיגע שטאָט פאַר קללה ביי אַלע פעלקער פון דער ערד. קאַפּיטל כו:6.

אויך געפינען מיר אַז גראַד ווי זייערע קינדער האָבן פעראורטיילט ישוע הנצרי, אַזוי האָבן די כהנים אויך פאַרמישפּט ירמיה׳ן צום טויט. ירמיה כו:8.

נישט אַן אומבעזאָנענער שריט איז דידאָזיגע פאַראורטיילונג געווען, אַ שריט וואָס איז געמאַכט געוואָרן אין אַ מאָמענט. גוט באַטראַכט האָבן די כהנים די זאַך. און ווען די פּרינצן און דאָס פאָלק זיינען צוזאַמען געקומען האָבן די כהנים אַזוי צו זיי גערעדט:

> טויט שטראָף קומט דעם דאָזיגן מאַן, ווייל ער האָט נבואות געזאָגט אויף דערדאָזיקער שטאָט, אַזוי ווי איהר האָט געהערט מיט אייערע אויערן. ירמיה כו:11.

ביי דיזער געלעגנהייט האָבן די פּרינצן נישט איינגעשטימט מיט די אומגערעכטע האַנדלונג פון די כהנים, און ירמיה איז קוים מיטן לעבן ענטרונען. אָבער אַן אַנדערן נביא, אַ געטרייען דינער פון גאָט

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.